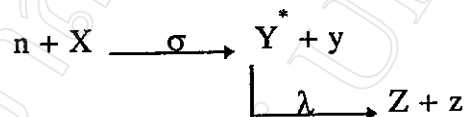

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการวิเคราะห์

2.1 ทฤษฎี

การวิเคราะห์ปริมาณธาตุโดยการอาบรังสีนิวตรอน เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่มีพื้นฐานจากปรากฏการณ์ทางนิวเคลียร์ กล่าวคือยิงหรืออาบสารตัวอย่างด้วยรังสีนิวตรอนพลังงานต่างๆ เพื่อเหนี่ยวนำนิวเคลียสของสารตัวอย่างซึ่งเป็นนิวเคลียสเสถียรให้เปลี่ยนสภาพไปเป็นนิวเคลียสกัมมันตรังสีตามปฏิกิริยานิวเคลียร์ชนิดต่างๆ เช่น (n,γ) $(n,2n)$ (n,p) และ (n,α) เป็นต้น ซึ่งปฏิกิริยานิวเคลียร์ของนิวเคลียสเสถียรของธาตุแต่ละชนิด ต่างก็มี threshold energy และ reaction cross-section ที่แตกต่างกันออกไป สามารถอธิบายได้ด้วยแผนภูมิดังนี้ (Nargolwalla.S.S.,1973)

ซึ่งมีความหมายว่า เมื่อนิวเคลียสเสถียร X เกิดอันตรกิริยากับอนุภาคนิวตรอน มันจะเปลี่ยนสภาพไปเป็นนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* ตามปฏิกิริยานิวเคลียร์ชนิด (n,γ) ด้วยค่า reaction cross-section σ ในขณะเดียวกันนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* ก็สลายตัวไปเป็นนิวเคลียส Z (ซึ่งอาจจะเป็นนิวเคลียสเสถียรหรือไม่เสถียรก็ได้) ด้วยค่าการสลายตัวคงที่ (decay constant) λ ตามสมการ z อาจเป็น β^- หรือ β^+ ขึ้นกับชนิดของนิวเคลียส Y^* และถ้านิวเคลียส Z ไม่อยู่ในสถานะ ground state energy นิวเคลียสนี้ก็จะต้องปล่อยพลังงานออกมาในรูปของการแผ่รังสีแกมมาพลังงานต่างๆ ซึ่งเป็นสมบัติเฉพาะตัวของนิวเคลียสแต่ละชนิด

ตามแผนภูมิดังกล่าว ให้ t_a เป็นเวลาในการอาบรังสีนิวตรอน (activation time) จะพิจารณาได้ว่า ณ เวลา $0 < t \leq t_a$ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่กำลังอาบรังสีนิวตรอนอยู่นั้น อัตราการเกิดนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* จะมีค่าตามสมการ

$$\frac{dN}{dt} = \sigma \phi N_T - \lambda N \quad \text{-----} \quad (2.1)$$

เมื่อ N_T และ N เป็นจำนวนนิวเคลียสของเป้านิวเคลียสเสถียร X และ

นิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* ตามลำดับ

ϕ เป็นฟลักซ์ของนิวตรอน มีหน่วยเป็น(neutrons/cm²-sec)

ตามสมการที่ (2.1) นั้นเทอม $\sigma\phi N_T$ เป็นอัตราการเปลี่ยนสภาพนิวเคลียสเสถียร X เป็นนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* สำหรับเทอม $-\lambda N$ เป็นอัตราการสลายตัวของนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* ไปเป็นนิวเคลียส Z ซึ่งในกรณีที่มีการอาบรังสีนิวตรอนสิ้นสุดลงแล้ว กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะมีแต่การสลายตัวของนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* ไปเป็นนิวเคลียส Z อย่างเดียวเท่านั้น ดังนั้น ณ เวลา $t > t_u$ เราจะสามารถพิจารณาได้ว่า นิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* จะมีอัตราการสลายตัว ตามสมการ

$$\frac{dN}{dt} = -\lambda N \quad \text{-----} \quad (2.2)$$

สมการที่ (2.2) เป็นสมการแสดงอัตราการสลายตัวของนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* หลังจากการอาบรังสีนิวตรอนสิ้นสุดลงแล้ว ทั้งนี้สมการที่ (2.1) และสมการที่ (2.2) เป็นสมการพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์หาปริมาณธาตุ ตามวิธีวิเคราะห์แบบ FNAA โดยทั่วไป กล่าวคือ ถ้าพิจารณาให้ในตอนเริ่มต้นไม่มีจำนวนนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* อยู่เลย และจำนวนเป้านิวเคลียส X ที่เปลี่ยนสภาพไปเป็นนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* มีจำนวนน้อยมากจนสามารถพิจารณาได้ว่าจำนวนเป้านิวเคลียส N_T มีค่าคงที่ อีกทั้งพิจารณาให้ฟลักซ์ของนิวตรอน (ϕ) มีค่าคงที่แล้ว สมการที่ (2.1) สามารถเขียนใหม่ได้ดังนี้

$$\frac{dN}{(\sigma\phi N_T - \lambda N)} = dt \quad \text{-----} \quad (2.3)$$

หรือ

$$\int_0^N \frac{d(\sigma\phi N_T - \lambda N)}{(\sigma\phi N_T - \lambda N)} = -\lambda \int_0^t dt \quad \text{-----} \quad (2.4)$$

เมื่ออินทิเกรตตามขอบเขต แต่ $0 \rightarrow N$ และ $0 \rightarrow t$ จะได้ว่า

$$\ln(\sigma \phi N_T - \lambda N) - \ln(\sigma \phi N_T) = -\lambda t \quad \text{-----} (2.5)$$

จัดสมการที่ (2.5) ใหม่ จะได้

$$\ln\left(\frac{\sigma \phi N_T - \lambda N}{\sigma \phi N_T}\right) = -\lambda t$$

หรือ

$$1 - \frac{\lambda N}{\sigma \phi N_T} = e^{-\lambda t}$$

ดังนั้น

$$N = \frac{\sigma \phi N_T}{\lambda} (1 - e^{-\lambda t}) \quad \text{-----} (2.6)$$

สมการที่ (2.6) เป็นสมการที่ใช้ในการคำนวณหาจำนวนนิวเคลียสกัมมันตรังสี ที่เกิดขึ้น และเหลืออยู่ ณ ที่เวลา t ใดๆ เมื่อ $t < t_a$ ถ้ากำหนดให้ N_0 เป็นจำนวนนิวเคลียสกัมมันตรังสี ณ ที่เวลา $t = t_a$ แล้วจากสมการที่ (2.6) จะได้ว่า

$$N_0 = \frac{\sigma \phi N_T}{\lambda} (1 - e^{-\lambda t_a}) \quad \text{-----} (2.7)$$

และจากสมการที่ (2.2) เราก็สามารถเขียนใหม่ได้คือ

$$\frac{dN}{N} = -\lambda dt \quad \text{-----} (2.8)$$

หรือ

$$\int_{N_0}^N \frac{dN}{N} = -\lambda \int_{t_a}^t dt$$

เมื่ออินทิเกรตตามขอบเขต แต่ $N_0 \rightarrow N$ และ $t_0 \rightarrow t$ จะได้ว่า

$$\ln N - \ln N_0 = -\lambda t + \lambda t_a \quad \text{-----} (2.9)$$

จัดสมการที่ (2.9) จะได้ว่า

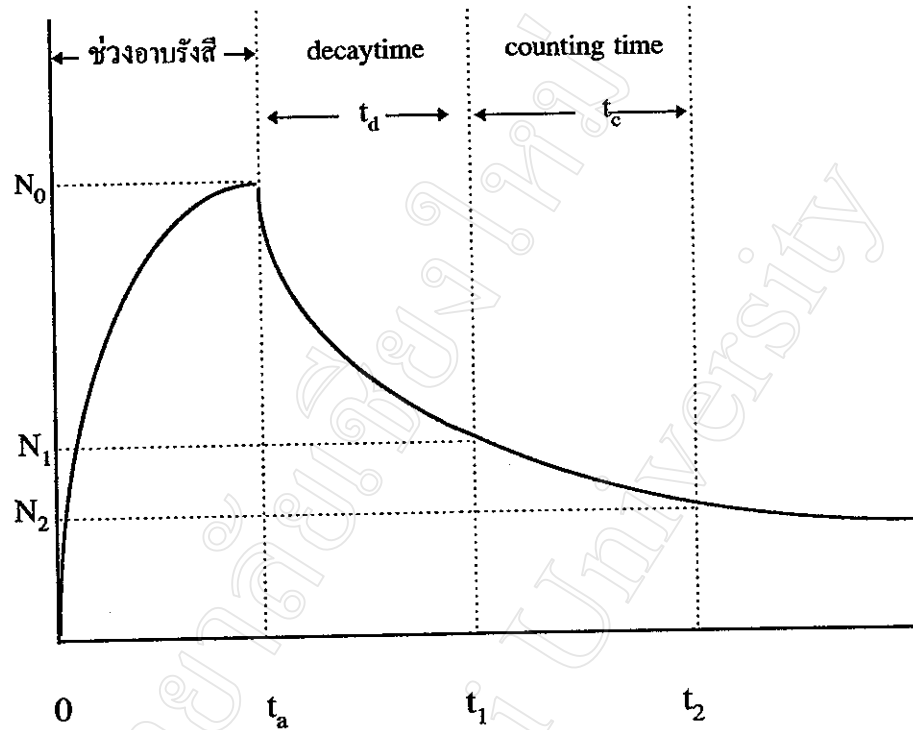
$$\ln\left(\frac{N}{N_0}\right) = -\lambda (t - t_a)$$

ดังนั้น

$$N = N_0 e^{-\lambda(t-t_a)} \quad \text{----- (2.10)}$$

สมการที่ (2.10) เป็นสมการที่ใช้ในการคำนวณหาจำนวนนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* ณ ที่เวลา t ใดๆ เมื่อ $t > t_a$ โดยที่ N_0 ในสมการนี้ จะมีค่าเป็นไปตามสมการที่ (2.7) และช่วงเวลา $t - t_a$ นี้ เรียกว่า cooling time หรือ decay time (t_d) ทั้งนี้จำนวนนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* ที่เวลา t ใดๆ จะมีความสัมพันธ์กับเวลา t นั้นๆ ดังแสดงในรูปที่ 2.1

ในทางปฏิบัติ เราจะไม่สามารถตรวจวัดจำนวนนิวเคลียสกัมมันตรังสี Y^* ณ ที่เวลา t ใดๆ ได้โดยตรง แต่สิ่งที่ตรวจวัดได้นั้นจะเป็นปริมาณกัมมันตภาพรังสีที่เกิดจากการสลายตัวของนิวเคลียสในช่วงระยะเวลาที่ทำการตรวจวัด ตัวอย่างเช่น ถ้าเริ่มทำการตรวจวัดที่เวลา t_1 และไปสิ้นสุดที่เวลา t_2 ดังแสดงในรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 เส้นกราฟแสดงกัมมันตภาพรังสีของนิวเคลียสใดๆที่ถูกอาบรังสีนิวตรอน เป็นเวลานาน (t_a) มี decay time (t_d) และ counting time (t_c)

จากสมการที่ (2.10) จะหาได้ว่า จำนวนนิวเคลียสกัมมันตรังสี N_1 ณ ที่เวลา t_1 และ N_2 ณ ที่เวลา t_2 จะมีค่าตามสมการ

$$N_1 = N_0 e^{-\lambda(t_1 - t_a)} \quad \text{----- (2.11)}$$

$$N_2 = N_0 e^{-\lambda(t_2 - t_a)} \quad \text{----- (2.12)}$$

จากสมการที่ (2.11) และสมการที่ (2.12) จะหาได้ว่าจำนวนนิวเคลียสกัมมันตรังสีที่สลายตัวไปในช่วงเวลา t_1 และ t_2 คือ

$$\Delta N = N_1 - N_2 \quad \text{-----} \quad (2.13)$$

$$\Delta N = N_0 [e^{-\lambda(t_1-t_a)} - e^{-\lambda(t_2-t_a)}] \quad \text{-----} \quad (2.14)$$

จากรูปที่ 2.1 จะได้ว่า t_1 คือ $t_a + t_d$ เมื่อ t_d เรียกว่า decay time

t_2 คือ $t_a + t_d + t_c$ เมื่อ t_c เรียกว่า counting time

ดังนั้นสมการที่ (2.14) จะเขียนใหม่ได้ว่า

$$\Delta N = N_0 e^{-\lambda t_d} (1 - e^{-\lambda t_c}) \quad \text{-----} \quad (2.15)$$

แทนค่า N_0 จากสมการที่ (2.7) ลงในสมการที่ (2.15) จะได้

$$\Delta N = \frac{\sigma \phi N_T}{\lambda} (1 - e^{-\lambda t_a}) e^{-\lambda t_d} (1 - e^{-\lambda t_c}) \quad \text{-----} \quad (2.16)$$

ตามสมการที่ (2.16) จำนวนเป้านิวเคลียส N_T สามารถเขียนให้อยู่ในรูปของมวลดังสมการ

$$N_T = \frac{m}{M} N_A B \quad \text{-----} \quad (2.17)$$

เมื่อ N_A คือ Avogadro's number มีค่าเท่ากับ $6.02 \times 10^{23} / \text{mole}$

m คือมวลของธาตุที่ถูกอบรังสี

M คือ atomic mass ของธาตุนั้น

B คือ percentage abundance

ดังนั้นสมการที่ (2.16) จะเขียนใหม่ได้ดังนี้

$$\Delta N = \frac{\sigma \phi m B N_A}{\lambda M} (1 - e^{-\lambda t_a}) e^{-\lambda t_d} (1 - e^{-\lambda t_c}) \quad \text{-----} \quad (2.18)$$

ในการทดลองจำนวนนิวเคลียสกัมมันตรังสีที่สลายตัวไปตามสมการที่(2.16)สามารถตรวจวัดได้ในเทอมของจำนวนนับ (counts) จากเครื่องวัดรังสีแกมมา ซึ่งมีค่าขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของหัววัด (ε) และ gamma fraction (f)^[i] ตามสมการดังนี้

$$\Delta N = \frac{C}{\varepsilon f} \quad \text{-----} \quad (2.19)$$

เมื่อ C คือจำนวนรังสีแกมมาที่ตรวจวัดได้ในช่วงเวลา t_c มีหน่วยเป็น counts

เมื่อแทนค่า ΔN จากสมการที่ (2.19) ลงไปในสมการที่ (2.18)จะได้ว่า

$$C = \frac{\varepsilon B f \sigma \phi m N_A}{M \lambda} (1 - e^{-\lambda t_a}) e^{-\lambda t_d} (1 - e^{-\lambda t_c}) \quad \text{-----} \quad (2.20)$$

และ

$$m = \frac{M C \lambda}{\varepsilon B f \sigma \phi N_A (1 - e^{-\lambda t_a}) e^{-\lambda t_d} (1 - e^{-\lambda t_c})} \quad \text{-----} \quad (2.21)$$

สมการที่ (2.21) เป็นสมการที่ใช้ในการคำนวณหาปริมาณของธาตุเจือปนในสารต่างๆ ตามวิธีการวิเคราะห์ แบบ FNAA โดยที่

M B σ λ และ f เป็นพารามิเตอร์คงที่ ที่มีค่าเป็นสมบัติเฉพาะตัวของนิวเคลียสเป้า

X และนิวเคลียสกัมมันตรังสี Z (Richard.S.F., 1996)

t_a t_c และ t_d เป็นปริมาณที่กำหนดขึ้นมาเพื่อใช้ในการทดลอง

ε เป็นพารามิเตอร์คงที่ ที่มีค่าเป็นสมบัติเฉพาะตัวของระบบหัววัด

รังสีแกมมาหาได้จากการทดลอง

^[i] คือสัดส่วนการสลายตัวของรังสีแกมมา คิดเทียบกับอัตราการสลายตัวของนิวเคลียสกัมมันตรังสีเริ่มต้น (parent nucleus)

2.2 หลักการวิเคราะห์

2.2.1 ธาตุเหล็ก (Fe)

ในธรรมชาติ ธาตุเหล็กจะมีอยู่สี่ไอโซโทป คือ ^{54}Fe ^{56}Fe ^{57}Fe และ ^{58}Fe ไอโซโทปที่มีเลขมวล 56 เป็นไอโซโทปที่มีอยู่ในธรรมชาติมากที่สุด เมื่อถูกยิงด้วยรังสีนิวตรอน ที่มีพลังงาน 14 MeV จะเกิดมีปฏิกิริยานิวเคลียร์ชนิดต่างๆ พร้อมทั้งให้พารามิเตอร์ที่สำคัญ ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.1

จากการศึกษาของ Cuypers และคณะ (ค.ศ 2509) พบว่า ปฏิกิริยา $^{56}\text{Fe}(n,p)^{56}\text{Mn}$ ซึ่งมีค่าครึ่งชีวิต $T_{1/2} = 154.71$ นาที สามารถใช้วิเคราะห์มวลของเหล็กที่มีปริมาณระดับมิลลิกรัมในธาตุผสมได้ (Nargolwalla.S.S.,1973)

2.2.2 ธาตุโครเมียม (Cr)

ในธรรมชาติ ธาตุโครเมียมจะมีอยู่สี่ไอโซโทป คือ ^{50}Cr ^{52}Cr ^{53}Cr และ ^{54}Cr โดยมีค่า abundance ต่างกัน ไอโซโทปที่มีเลขมวล 52 และ 53 เป็นไอโซโทปที่สามารถใช้เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ปริมาณธาตุแบบ FNAA โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อถูกยิงด้วยรังสีนิวตรอนที่มีพลังงาน 14 MeV จะเกิดมีปฏิกิริยานิวเคลียร์ชนิดต่างๆ พร้อมทั้งให้พารามิเตอร์ที่สำคัญ ดังแสดงในตารางที่ 2.2

จากการศึกษาของ Steele และ Meinke (ค.ศ 2504) พบว่า ปฏิกิริยา $^{52}\text{Cr}(n,p)^{52}\text{V}$ ซึ่งมีค่าครึ่งชีวิต $T_{1/2}=3.75$ นาที มีความไว(sensitivity) ที่นิวตรอนฟลักซ์ $\phi = 10^8 \text{ n/cm}^2\text{-sec}$ ประมาณ 139,810 counts/นาที เมื่อใช้ระบบเครื่องวัดรังสีแกมมา แบบ NaI(Tl) spectrometer (Nargolwalla.S.S.,1973)

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลจากปฏิกิริยาระหว่าง นิวตรอนพลังงาน 14 MeV กับเหล็ก
(Richard.B.F.,1996)

Nuclear Reaction	Target Isotope abundance B (%)	Cross Section σ (mb)	Half- life $T_{1/2}$ (min)	Gamma Energy E_γ (MeV)	Gamma fraction f (%)
$^{54}\text{Fe}(n,2n)^{53}\text{Fe}$	5.84	15	8.50	0.51	196
$^{56}\text{Fe}(n,p)^{56}\text{Mn}$	91.68	115.13	154.71	0.85	99
				1.81	27
				2.11	14
$^{57}\text{Fe}(n,p)^{57}\text{Mn}$	2.17	60	1.70	0.12	100
				0.13	100

ตารางที่ 2.2 ข้อมูลจากปฏิกิริยาระหว่าง นิวตรอนพลังงาน 14 MeV กับโครเมียม
(Richard.B.F.,1996)

Nuclear Reaction	Target Isotope abundance B(%)	Cross- Section σ (mb)	Half- life $T_{1/2}$ (min)	Gamma Energy E_γ (MeV)	Gamma fraction f (%)
$^{50}\text{Cr}(n,2n)^{49}\text{Cr}$	4.31	27	41.90	0.15	13
				0.51	186
$^{52}\text{Cr}(n,2n)^{51}\text{Cr}$	83.76	285	40032	0.32	9
$^{52}\text{Cr}(n,p)^{52}\text{V}$	83.76	89	3.75	1.43	100
$^{53}\text{Cr}(n,p)^{53}\text{V}$	9.55	48	2.00	1.00	100

2.2.3 ธาตุอลูมิเนียม (Al)

ในธรรมชาติอลูมิเนียมมีเพียงแต่ไอโซโทปเดียวคือ ^{27}Al เมื่อถูกยิงด้วยรังสีนิวตรอนที่มีพลังงาน 14 MeV จะเกิดปฏิกิริยานิวเคลียร์ชนิดต่างๆ พร้อมทั้งมีพารามิเตอร์ที่สำคัญสำหรับการวิเคราะห์แบบ FNAA ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2.3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับอลูมิเนียมมักจะใช้ปฏิกิริยานิวเคลียร์ $^{27}\text{Al}(n,\alpha)^{24}\text{Na}$ หรือ $^{27}\text{Al}(n,p)^{27}\text{Mg}$ สำหรับการทดลองครั้งนี้ได้อาศัยปฏิกิริยานิวเคลียร์ $^{27}\text{Al}(n,\alpha)^{24}\text{Na}$ เพื่อคำนวณหาความหนาแน่นฟลักซ์ของนิวตรอน

ตารางที่ 2.3 ข้อมูลจากปฏิกิริยาระหว่าง นิวตรอนพลังงาน 14 MeV กับอลูมิเนียม
(Richard.B.F.,1996)

Nuclear Reaction	Target Isotope abundance B(%)	Cross - Section $\sigma(\text{mb})$	Half-life $T_{1/2}$ (min)	Gamma Energy E_γ (MeV)	Gamma fraction f (%)
$^{27}\text{Al}(n,\alpha)^{24}\text{Na}$	100	122.51	897.54	1.37	100
				2.75	100
$^{27}\text{Al}(n,p)^{27}\text{Mg}$	100	81	9.5	0.85	70
				1.01	30
$^{27}\text{Al}(n,\gamma)^{28}\text{Al}$	100	0.5	2.31	1.78	100

2.2.4 การแทรกสอด

ในการวิเคราะห์แบบ FNAA ปัญหาที่มักจะประสบหรืออาจเกิดขึ้นได้เสมอมีอยู่สองประการคือ

1. การแทรกสอดของปฏิกิริยานิวเคลียร์ ระหว่างรังสีนิวตรอนกับธาตุชนิดต่างๆที่มีอยู่ในสารตัวอย่างเนื่องจากรังสีนิวตรอนที่ได้จากเครื่องกำเนิด(Generator) โดยทั่วไปจะมีพลังงานประมาณ 14 MeV ซึ่งมีค่ามากกว่าพลังงานขั้นต่ำ (threshold energy) ของปฏิกิริยาแบบ (n,2n) (n,p) และ (n, α) เช่นในการวิเคราะห์ปริมาณของเหล็ก จากปฏิกิริยา $^{56}\text{Fe}(n,p)^{56}\text{Mn}$ ที่มี กัมมันตภาพรังสีแกมมา พลังงาน 0.85 MeV อาจจะถูกแทรกสอดได้จากปฏิกิริยา $^{55}\text{Mn}(n,\gamma)^{56}\text{Mn}$ หรือ $^{59}\text{Co}(n,\alpha)^{56}\text{Mn}$ หรือการวิเคราะห์ปริมาณของโครเมียมจากปฏิกิริยา $^{52}\text{Cr}(n,p)^{52}\text{V}$ ที่มีกัมมันตภาพรังสีแกมมา พลังงาน 1.43 MeV ก็อาจจะถูกแทรกสอดได้จากปฏิกิริยา $^{51}\text{V}(n,\gamma)^{52}\text{V}$ หรือ $^{55}\text{Mn}(n,\alpha)^{52}\text{V}$ ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.4

2. การแทรกสอดของรังสีแกมมาที่มีพลังงานเท่ากันหรือใกล้เคียงกันหรือสารกัมมันตรังสีแต่ละชนิดที่เกิดขึ้นนั้นสลายตัวให้กัมมันตภาพรังสีที่มีพลังงานใกล้เคียงกันหรือเท่ากัน ซึ่งสร้างความลำบากต่อการวัดปริมาณกัมมันตภาพรังสีดังกล่าวนี้ และจะมีผลไปรบกวนทำให้การวิเคราะห์ปริมาณของธาตุนั้นๆผิดพลาดได้

แต่ปัญหาดังกล่าวแก้ไขได้โดยเลือกวิเคราะห์จากรังสีแกมมาพลังงานอื่นๆที่ปราศจากการรบกวนของพวกรังสีแกมมา กล่าวคือเพื่อจะบอกได้ว่าปริมาณกัมมันตรังสี แกมมาพลังงาน 0.85 MeV เกิดจากปฏิกิริยา $^{56}\text{Fe}(n,p)^{56}\text{Mn}$ จริงจะต้องมี peaks ต่างๆ ที่พลังงาน 0.12 MeV 0.13 MeV 1.81 MeV และ 2.11 MeV หรือ peak หนึ่ง peak ใดเกิดขึ้นร่วมอยู่ด้วย เช่นเดียวกันถ้าปริมาณกัมมันตรังสีแกมมาพลังงาน 1.43 MeV เกิดจากปฏิกิริยา $^{52}\text{Cr}(n,p)^{52}\text{V}$ จะต้อง มี peaks ที่พลังงาน 0.32 MeV 1.00 MeV และ 0.15 MeV หรือ peak หนึ่ง peak ใดเกิดขึ้นร่วมสนับสนุนด้วย

ตารางที่ 2.4 ข้อมูลที่อาจเกิดการแทรกสอดต่อปฏิกิริยาระหว่าง นิวตรอนพลังงาน
14 MeV กับเหล็ก โครเมียมและอลูมิเนียม (Richard.B.F.,1996)

Nuclear Reaction	Target Isotope abundance B (%)	Cross- Section σ (mb)	Half-life $T_{1/2}$ (min)	Gamma Energy E_γ (MeV)	Gamma fraction f (%)
$^{55}\text{Mn}(n,\gamma)^{56}\text{Mn}$	100	0.60	154.71	0.85	99
$^{59}\text{Co}(n,\alpha)^{56}\text{Mn}$	100	39.10	154.71	0.85	99
$^{51}\text{V}(n,\gamma)^{52}\text{V}$	99.76	0.80	3.75	1.43	100
$^{55}\text{Mn}(n,\alpha)^{52}\text{V}$	100	52.5	3.75	1.43	100
$^{24}\text{Mg}(n,p)^{24}\text{Na}$	78.60	186	897.54	1.37	100
				2.75	100